Lietas Nr. 15300039424
K77-2106-25/67
ECLI:LV:RPT:2025:0428.15300039424.1.S

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, /Datums A/

Rīgas pilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnese D.Ķeire,

piedaloties prokurorei /Persona A/, zvērinātam advokātam G.Antomam un tulcei A.Poļakai,

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā **/Persona D/**, personas kods /Personas kods A/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās prim daļas.

Aprakstošā daļa

/Persona D/ vadīja transportlīdzekli, ja asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles un atrodoties psihotropās vielas ietekmē, šādos apstākļos:

2024. gada 7. decembrī ap pulksten 09.52, /Persona D/, atrodoties alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,91 promiles un psihotropās vielas diazepāms ietekmē, vadīja transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/ ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs B/, pa /Adrese F/ no /Adrese L/ virzienā. /Adrese A/ /Persona D/ izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, pēc kā viņu /Adrese B/ aizturēja valsts policijas amatpersonas. Tādējādi /Persona D/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta pirmajā prim daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Ar savām darbībām /Persona D/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta pirmajā prim daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /Persona D/ sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā prim daļā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, noskaidrojot, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrīt prokurore un aizstāvis, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījumu kvalifikāciju.

Apsūdzētā /Persona D/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā prim daļā ir pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem, to kopumā un savstarpējā saistībā, pierādījumu analīze nav nepieciešama, un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /Persona D/ ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /Persona D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Par apsūdzētā /Persona D/ personību noskaidrots, ka viņš ir dzimis /Datums C/, Latvijas Republikas nepilsonis, neprecējies, apgādājamo nav, strādā /Organizācija A/, deklarētā dzīvesvietas adrese /Adrese C/ un faktiskā dzīvesvietas adrese /Adrese D/, iepriekš nav tiesāts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par apsūdzētā /Persona D/ atbildību mīkstinošu apstākli, tiesa atzīst to, ka viņš ir pilnībā atzinis savu vainu un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, apsūdzētā /Persona D/ atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Bez ievērības tiesa neatstāj arī to, ka apsūdzētais /Persona D/, piekrizdams pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, paātrināja krimināltiesisku attiecību noregulēšanu un atviegloja tiesas procesu, proti, izmantojis savas Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējies vienkāršāka procesa veidu.

Nosakot sodu apsūdzētajam /Persona D/ tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda preventīvo mērķi, un proti, ka soda mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī atjaunot taisnīgumu, aizsargāt sabiedrības drošību, resocializēt vainīgo personu, atturēt citas personas no noziegumu izdarīšanas.

Par Krimināllikuma 262.panta pirmajā prim daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu likumdevējs ir paredzējis brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma smagumu un tā radītās sekas – apdraudējumu sabiedrības būtiskajām interesēm, šajā gadījumā – ceļu satiksmes drošībai. Turklāt tiesa ņem vērā arī apsūdzētā /Persona D/ personību raksturojošās ziņas un uzskata, ka būtiski vērā ir ņemams tas, ka apsūdzētais /Persona D/ līdz šim nav bijis kriminmāli sodīts, kas vērtējams kā pozitīvs personības raksturojums un norāda uz apsūdzētā spēju resocializēties bez smagāku soda sankciju piemērošanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (skat. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp).

Soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, katrā no gadījumiem izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli, sabiedrisko bīstamību un to, vai obligāta un kategoriska brīvības atņemšanas soda piemērošana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008.gada apkopojumā par sodu piemērošanas praksi norādīts, ka, lai atjaunotu taisnīgumu, krimināsodam jāatbilst izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, ar to radītajam apdraudējumam un nodarītajam kaitējumam. Pirms izlemt par piemērojamā krimināsoda veidu un mēru, jāizvērtē visi apstākļi un fakti, kas attiecas uz konkrēto noziedzīgo nodarījumu, likumpārkāpēju, cietušo un sabiedrību. Piemērotais sods nedrīkst būt nesamērīgi bargs vai viegls; iespēju robežās ar sodu jācenšas atjaunot tādu tiesisko stāvokli, kāds pastāvēja pirms noziedzīga nodarījuma izdarīšanas.

Tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi. Izvērtējot visus apstākļus, tiesa var piekrist prokurora viedoklim par piespriežamo sodu, taču tai nav pienākuma noteikt tādu sodu, kādu lūdz prokurors. Tiesa var noteikt personai citu sodu, kas var būt gan

vieglāks, gan arī bargāks. (skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2021. gada 30. aprīļa lēmumā lietā Nr. SKK-7/2021).

Tiesa, pretēji prokurores viedoklim, uzskata, ka apsūdzētajam /Persona D/ par izdarīto noziedzīgo nebūtu piemērojams īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, jo nav konstatējami pietiekami pamati šāda soda piemērošanai.

Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta ceturtajai daļai brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa norāda, ka brīvības atņemšana ir bargākais soda veids, kura piemērošana prasa rūpīgu izvērtējumu un pamatotu argumentāciju, norādot, kāpēc alternatīvie soda veidi nebūtu pietiekami efektīvi likumā noteikto soda mērķu sasniegšanai. Tiesas ieskatā Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā definētos soda mērķus ir iespējams sasniegt, nenosakot apsūdzētajam /Persona D/ īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais /Persona D/ nav iepriekš kriminmāli sodīts, secina, ka brīvības atņemšanas sods šajā situācijā nebūtu ne samērīgs, ne nepieciešams un tā piemērošana varētu nepamatoti ierobežot apsūdzētā pamattiesības.

Krimināllikuma 38. panta otrā daļa noteic, ka probācijas uzraudzību kā pamatsodu var piemērot šā likuma sevišķajā daļā minētajos gadījumos uz laiku no viena gada līdz pieciem gadiem.

Tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētājam /Persona D/ ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un nav atbildību pastiprinošo apstākļu.

Ņemot vērā apsūdzētā /Persona D/ personību, to, ka apsūdzētais /Persona D/ ir paudis nožēlu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un apzinās savas prettiesiskās rīcības kaitīgās sekas, iepriekš nav bijis sodīts, kas liecina par viņa līdzšinējo tiesisko normu un sabiedrībā pastāvošo noteikumu ievērošanu, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /Persona D/ par Krimināllikuma 262.panta pirmajā prim daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir piemērojams sods – probācija uzraudzība, nosakot to uz 3 gadiem.

Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas sankcija kā obligātu papildsodu paredz transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz pieciem gadiem, tādēļ apsūdzētajam /Persona D/ kā papildsods ir piemērojams – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 5 gadiem.

Tiesas ieskatā noteiktais sods ir individualizēts un humāns, atbilstoši pielāgots apsūdzētā /Persona D/ personībai un izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļiem.

Tiesa uzskata, ka šāda soda piemērošana efektīvi veicinās soda preventīvo funkciju izpildi.

Izvēlētais soda veids un apmērs atbilst noziedzīgā nodarījuma raksturam, tā izdarīšanas apstākļiem un radītajam sabiedriskajam apdraudējumam, kā arī nodrošinās Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķu sasniegšanu – taisnīguma atjaunošanu, vainīgās personas sodīšanu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, tās resocializāciju, kā arī sekmēs gan apsūdzētā /Persona D/, gan citu personu atturēšanos no turpmākas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un likumu ievērošanu.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais /Persona D/ šajā kriminālprocesā aizturēšanā ir pavadījis laiku no 2024.gada 7.decembra plkst.10:21 līdz 2024.gada 8.decembrim plkst.17:50, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu ieskaitāms soda termiņā un atbilst 4 probācijas uzraudzības dienām.

Apsūdzētajam /Persona D/ kriminālprocesa ietvaros piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un noteiktas nodarbošanās aizliegums atstājams negrozāms līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 5.biroja 2.nodaļas vecākās inspektores S.Gabibovas 2025.gada 13.janvāra lēmumu par aresta uzlikšanu mantai, nolemts, saskaņā ar

Krimināllikuma 70.[13] panta piekto daļu, Kriminālprocesa likuma 361.pantu, 389.pantu, uzlikt arestu /Persona D/ piederošajam transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs C/, kuru 2025.gada 16.janvārī apstiprināja Rīgas pilsētas tiesas tiesnese B.Horuna (lietas 69.lapa).

Tiesa atzīst, ka arests /Persona D/ īpašumā esošajam transportlīdzeklim /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs C/, ir saglabājams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[13] panta pirmo daļu, ar noziedzīgu nodarījumu saistīta manta ir apgrozībā aizliegtas lietas vai lietas, kuru izcelsme vai piederība konkrētajā krimināllietā nav noskaidrota, vai tāda noziedzīgu nodarījumu izdarījušai personai piederoša manta, kas sakarā ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu nav atstājama personas īpašumā.

Atbilstoši Krimināllikuma 70.[13] panta piektajai daļai konfiskācijai pakļauj noziedzīgu nodarījumu izdarījušai personai piederošu transportlīdzekli, ar kuru tā izdarījusi šā likuma 262. vai 262.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Pēc Ceļu Satiksmes Drošības direkcijas datiem, transportlīdzekļa /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs C/, īpašnieks ir /Persona D/ (lietas 55.lapa).

Izvērtējot /Persona D/ rīcības rezultātā radīto apdraudējumu satiksmes drošībai, proti, ka apdraudēja ne tikai savu, bet arī citu ceļu satiksmes dalībnieku veselību un dzīvību, tiesa uzskata, ka /Persona D/ automašīna /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs C/, kurai uzlikts arests, saskaņā ar Krimināllikuma 70.[13] panta piekto daļu konfiscējama valsts labā.

Lietā visus procesuālos izdevumus, kas saistīti ar ķīmiski toksikoloģisko izmeklēšanu (rezultāti Nr.427/1) – 120 *euro* apmērā (lietas 13.lapa), (rezultāti Nr.6856) – 248 *euro* apmērā (lietas 14.lapa) un izdevumi, kas saistīti ar Nodrošinājuma aģentūras veiktajām darbībām (automašīnas glabāšanu, pārvietošanu) – 229,91 *euro* apmērā (lietas 90.lapa), apsūdzētais jau līdz lietas izskatīšanas dienai pilnībā ir samaksājis, ko apliecina maksājuma uzdevumi (lietas 130., 131.lapa).

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem lemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.-530.pantu, tiesa

nosprieda:

/Persona D/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā prim daļā un sodīt ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

/Persona D/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzekli – noteiktas nodarbošanās aizliegums, atstāt negrozītus līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /Persona D/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanu no 2024.gada 7.decembra plkst.10:21 līdz 2024.gada 8.decembrim plkst.17:50, kas atbilst četrām probācijas uzraudzības dienām.

Uzlikt par pienākumu /Persona D/ 10 darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienesta Rīgas Rietumu reģiona teritoriālā struktūrvienībā Liepājas iela 3D, Rīgā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[13] panta piekto daļu konfiscēt transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs C/, kas glabājas Nodrošinājuma valsts aģentūrā un kam uzlikts arests ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 5.biroja 2.nodaļas vecākās inspektores

S.Gabibovas lēmumu. Transportlīdzekļa konfiskācijas nodrošināšanai saglabāt tam uzlikto arestu, kas piemērots līdz sprieduma izpildei par transportlīdzekļa konfiskāciju.

Lietiskos pierādījumu – Krievijas Federācijas vadītāja apliecību Nr.7828012556 – atstāt glabāties pie krimināllietas materiāliem.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) darbadienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2025.gada 22.maijā.

Tiesnese D.Ķeire